

HỒI 785

Thủ Chu Đãi Thỏ

„C

hạt, chặt!”

Cánh cửa hàng trăm cân nát vụn, Từ Tử Lăng, Khấu Trọng, Vũ Văn Thương, Vu Sở Hồng, Bạt Phong Hàn và Hầu Hi Bạch tức tốc lao vào. Lực lượng hùng mạnh như vậy, cho dù kẻ khổng lồ Lý Uyên có là Thạch Chi Hiên và Loan Loan liền thủ, e rằng cũng trở tay không kịp.

Tất cả đều được tiến hành hết sức bí mật.

Trước tiên họ sai thân vệ triều Lý Phàm ra điều tra rõ tình hình. Biết Vi công công sau khi giao Long phù cho Vũ Văn Sĩ Cập đã vội vã rời đi, Khấu Trọng khẳng định trong tấm cung chỉ còn Lý Uyên và Bạch Thanh Nhi. Thương nghị một lúc, họ nhất trí dùng kế lôi đình ngàn cân xông vào tấm cung cứu giá.

Không hề thấy bóng dáng Bạch Thanh Nhi, tấm thất yên ắng một cách lạ thường, chỉ một mình Lý Uyên đắp chăn nằm trên long sàng.

Sáu người lao đến cạnh giường, chỉ thấy Lý Uyên mặt vàng ệch, thềm thiếp trong trạng thái mê man, gần như đã bước một chân vào Quỷ môn quan.

Lý Thế Dân, Lý Hiếu Cung, Lý Phàm chạy vào sau, vừa nhìn thấy liền hồn siêu phách tán, quỳ sụp xuống khóc lên thống thiết.

Khấu Trọng quát: “Cấm khóc!” Đoạn ấn tay phải lên ngực Lý Uyên, gọi: “Tử Lăng giúp ta!”

Từ Tử Lăng vén chăn, nắm cả hai chân Lý Uyên, áp sát hai lòng bàn tay vào hai bên huyệt Dũng Tuyền rồi gật đầu với Khấu Trọng: “Thử truyền Trường Sinh khí vào Thiên Linh huyệt xem, ta sẽ hợp khí với ngươi ở Đan điền!”

Uất Trì Kính Đức, Đoàn Chí Huyền và Trương Tôn Vô Kỵ đứng chặn trước cửa cánh giới. Chúng nhân ai nấy đều nín thở chờ đợi, dồn hết hy vọng vào Trường Sinh chân khí danh chấn thiên hạ của Khấu, Từ hai người.

Sau gần nửa tuần hương, sắc mặt Lý Uyên bắt đầu hiện sắc hồng, lồng ngực nhẹ nhẹ động dậy, hơi thở dần trở nên đều đặn.

Khấu Trọng thu tay trước, vui mừng nói: "Xá Nữ Đại Pháp của Bạch yêu nữ thật lợi hại, may mà Hoàng thượng sức khỏe thâm hậu, vượt được hiểm quan!"

Chúng nhân không ai bảo ai, cùng hoan hô vang dậy. Từ Tử Lăng cũng buông lỏng hai tay, nhìn sang Lý Phàm: "Tuyệt đối không được dịch chuyển Hoàng thượng! Chỉ cần để Người ngủ mấy canh giờ, tự nhiên tỉnh lại sẽ mạnh khỏe như thường."

Lý Thế Dân và Lý Hiếu Cung bấy giờ mới đứng dậy, Lý Phàm vẫn phủ phục dưới đất, sắc mặt tái mét, run rẩy: "Lý Phàm hộ giá bất lực, tội đáng muôn chết, xin Tần vương trách phạt!"

Lý Thế Dân đưa tay bắt mạch cho Lý Uyên. Chứng thực Từ Tử Lăng không nói quá, gã khoát tay: "Tội không phải ở ngươi, mau đứng dậy!"

Lý Phàm được hoàng ân đại xá, cung kính đứng dậy song đầu vẫn không dám ngẩng lên. Lý Hiếu Cung chau mày: "Không lẽ Bạch yêu nữ có thể chuồn đi mà không làm kinh động đến ai?"

Khấu Trọng hỏi Lý Phàm: "Vi công công có ra ngoài cùng ai không?" Lý Phàm đáp ngay: "Cùng tiểu công công thị đồng của ông ta!" Đoạn quay sang nói với Vũ Văn Thương mấy người: "Thời gian cấp bách, phụ hoàng ở đây hãy xem như không có gì xảy ra. Các vị cao thủ và thân vệ vẫn phụ trách hộ giá, bên ngoài để chúng ta ứng phó. Tất cả thị thần tỳ nữ trong Diên Gia cung đều không được phép rời khỏi cung nửa bước, kẻ nào trái lệnh giết chết không tha!" Nói rồi vội bước ra khỏi tẩm cung.

Khấu Trọng cùng các chiến hữu cũng ra khỏi cung với các tâm trạng phấn chấn khác nhau. Tình thế xoay chuyển thật bất ngờ, Lý Thế Dân đã không còn là Tần vương chịu đủ mọi áp bức nghi kỵ nữa mà hiển nhiên đã là người kế thừa Đại Đường vương quốc, trở thành chủ nhân của thiên hạ chỉ còn là chuyện sớm muộn mà thôi.

Còn mấy gã cũng đã đến thời điểm chính diện giáp mặt, với Ma môn cũng như tất cả các thế lực đối địch khác ở Trường An!

Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, Lý Thế Dân, Bạt Phong Hàn, Hầu Hi Bạch, Lý Hiếu Cung, Đoàn Chí Huyền, Uất Trì Kính Đức, Hầu Quân Tập, Trương Tôn Vô Kỵ, Vương Huyền Thúc, Tiêu Nhượng cùng ngồi lại thương lượng đại kế tại Ngự hoa viên bên ngoài tẩm cung. Lý Thế Dân mào đầu: "Thời gian đến khi trời sáng còn không đầy một tuần hương. Nếu chúng ta không

thể nhanh chóng đoạt lại Hồ phù, một khi quân Đường Kiêm và quân vệ thành rơi vào tay Vi công công, chúng ta sẽ chỉ còn nước tử thủ Diên Gia Cung!”

Hầu Hi Bạch chau mày vẻ không hiểu: “Một tấm lệnh phù mà có thể có tác dụng lớn như vậy hay sao?”

Lý Hiếu Cung giải thích: “Long, Hồ lưỡng phù là tín vật tối cao của Hoàng thượng, kết hợp với sắc thư và điểm chỉ triện quốc ấn, có thể sai khiến tất cả vương công đại thần, điều động cấm quân thủ binh ứng phó tình trạng khẩn cấp trong và ngoài thành. Bản thân Vi công công không có tư cách thống lĩnh quân binh nhưng lại là người truyền lệnh ai ai cũng biết, vì thế khi y dùng Hồ phù ra lệnh thì sẽ không ai nghi ngờ. Nếu Vi công công dùng Hồ phù lệnh cho Thái tử hoặc Tề vương thì lực lượng trong tay y sẽ còn mạnh hơn nữa, trừ phi Hoàng thượng đích thân thu lại binh quyền, bằng không tất cả chỉ có thể tuân mệnh hành sự.”

Bạt Phong Hàn cũng hỏi: “Nhưng Vi công công không thể lệnh thủ binh công đánh Hoàng thành chứ?”

Trưởng Tôn Vô Ky thở dài: “Tình thế hiện giờ hết sức phức tạp, nếu mượn có Hà Gian vương và chúng ta vào hòa khởi binh mưu phản khống chế Hoàng thượng, thì bọn chúng sẽ có cả mớ lý do để công đánh Hoàng thành. Đầu đầu nhất là Vi công công đã điều động đại quân của Đường Kiêm vào cung đối gác trước một bước, lại khống chế quân quyền thủ binh, thế chẳng khác nào Thái Cực cung đã rơi vào tay lão trong khi chúng ta chỉ còn lại mỗi một khoảnh Diên Gia điện, ngoài tử thủ ra liệu còn cách nào khác chứ?”

Khấu Trọng hít sâu một hơi, gằn giọng: “Nhất định là dã tâm của Lý Nguyên Cát, cam nguyện để Ma môn lợi dụng diệt phụ giết huynh hòng đăng ngôi đế!”

Bạt Phong Hàn trầm ngâm: “May mà Long phù không rơi vào tay hắn, bằng không chúng ta đến cả khoảnh đất cuối cùng cũng không còn. Phải chăng đó là sơ suất của Vi công công?”

Lý Hiếu Cung lắc đầu: “Không phải sơ suất mà là vì lão không còn cách nào khác, bởi chỉ dùng Long phù mới đoạt được quyền khống chế ngự vệ trong tay ta, sau đó lệnh cho các đại cao thủ hộ giá phối hợp với thân vệ sát hại các vị, có điều lão lại không ngờ sự việc lại có thay đổi bất ngờ như thế!”

Hai mắt Khấu Trọng tức thì sáng rực lên: "Chỉ cần Vi công công và Loan mỹ nhân không biết tình hình xảy ra trong Diên Gia điện, chúng ta có thể dùng kỳ chiêu trong sổ các ngốc chiêu, ôm cây đợi thỏ đấu lại chúng!"

Mấy người hiểu ý gã, cùng phẫn chấn gật đầu nhìn nhau. Bởi Vi công công gieo hạt rồi rồi đi, tất nhiên sau đó phải trở lại lượm quả. Chắc chắn sau khi không chế được đại quân của Đường Kiềm lão sẽ lập tức trở về, đòi lại Long phù rồi giả truyền Thánh chỉ, như vậy binh quyền tại Trường An về lý thuyết sẽ rơi vào tay Lý Nguyên Cát.

Đúng lúc ấy, Lý Phàm đến báo tin đã tìm thấy thi thể tiểu công công thị đồng trong một mật thất nối liền với tẩm cung, những nghi ngờ đối với Vi công công và Bạch Thanh Nhi cuối cùng đã hoàn toàn được chứng thực.

Lý Thế Dân hỏi Lý Phàm: "Phụ hoàng lệnh đánh thức Người dậy khi nào?"

Lý Phàm cung kính: "Trước khi Vi công công rời đi đã dặn, trước khi trời sáng không được kinh động đến Hoàng thượng!"

Bạt Phong Hàn hớn hở: "Thế là rõ rồi, trong sáng mai lão sẽ về đây chịu chết!" Lý Thế Dân tức thì hạ lệnh: "Lập tức hành động, các vị hãy hết sức thận trọng!"

Lý Hiếu Cung, Uất Trì Kính Đức, Trương Tôn Vô Kỵ, Đoàn Chí Huyền, Lý Phàm, Tiêu Nhượng nhận lệnh rời đi. Lý Thế Dân quay sang Hầu Quân Tập: "Hãy làm rõ mọi chuyện liên quan đến Phụ hoàng tối qua, xong việc lập tức hồi báo!"

Hầu Quân Tập mau mắn thụ mệnh. Chúng nhân còn đang thán phục Lý Thế Dân hành sự cẩn trọng, gã đã nghiêm trang nói tiếp: "Hiện giờ còn bốn việc, sau khi làm rõ cả bốn ta mới dám nói có thể giành phần thắng được!"

Trong lòng mấy gã bất giác dâng lên chút cảm giác kỳ lạ. Sau khi đưa được Lý Uyên từ Quỷ Môn Quan trở về, dường như Lý Thế Dân đã lấy lại được vẻ anh hùng như lúc ở trận chiến Lạc Dương, tâm thần tự tin, hành động dứt khoát, từng lời nói đều được tính toán kỹ lưỡng, không mấy may sơ suất. Cởi bỏ được mối ưu tư chống lại phụ thân, gã lập tức phục nguyên trạng thái đỉnh đạc, tự tin như lúc trên chiến trường.

Lời tiên đoán của Khấu Trọng rốt cuộc đã thành hiện thực. Lý Thế Dân không những đã không còn là kẻ phản bội mà là người cứu rỗi gia tộc!

Từ Tử Lăng ngửa mặt nhìn lên trời, điềm nhiên: "Xin được nghe kỹ hơn!"

Lý Thế Dân trầm giọng: “Nếu phụ hoàng không may băng hà dưới tay Bạch yêu nữ, chẳng phải mọi nghi ngờ sẽ trút hết lên vai Vi công công hay sao? Bạch yêu nữ kia ít người biết đến, còn Vi công công thì ai cũng biết là người ròi tẩm cung sau cùng, làm sao thoái thác được trách nhiệm? Cho dù Nguyên Cát có nắm đại quyền trong tay, vẫn khó lòng bao che cho lão ta.”

Bạt Phong Hàn mỉm cười: “Ta nghĩ thông rồi!”

Hầu Hi Bạch ngạc nhiên nhìn gã về dò hỏi. Bạt Phong Hàn đặc ý: “Điều ta nghĩ thông là chuyện Ma môn vì sao có Long, Hồ lưỡng phù lại vẫn bố trí Lâm Sĩ Hồng dùng mật đạo thâm nhập Hoàng cung. Mục đích của chúng không phải đánh chiếm Hoàng cung mà chắc chắn là giết người phóng hoả, gây rối loạn trong thành. Khi phát hiện Lý phiệt chủ băng hà trên giường, Nguyên Cát sẽ đổ vấy tất cả tội trạng cho các bên đối địch rồi dùng Lưỡng phù lệnh quan binh tấn công tiêu diệt cả Trường Lâm quân lẫn Thiên Sách Phủ. Tiếp đó Vi công công sẽ tuyên đọc di chiếu giả, để Nguyên Cát danh chính ngôn thuận ngồi vào ngôi báu. Khi ấy chắc chắn Tần vương và Thái tử đều đã không còn, những người khác tuy có nghi ngờ thì Nguyên Cát đã nắm đại quyền trong tay, lại được Ma môn và Đột Quyết ủng hộ, ai dám phản kháng đây?”

Khấu Trọng hít sâu một hơi, gật gù: “Có lý lắm! Việc đổi gác của Đường Kiệm vừa khéo là thời cơ để người của Lâm Sĩ Hồng thâm nhập Hoàng cung, may mà chúng ta đã đi trước một bước đóng kín cửa địa đạo. Đúng là trời vẫn còn có mắt!”

Hầu Hi Bạch phản bác: “Kỳ binh của Lâm Sĩ Hồng vẫn bị ngăn ở ngoài thành, cho dù cửa địa đạo mở cũng chỉ là lực bất tòng tâm!”

Bạt Phong Hàn lắc đầu: “Không có kỳ binh của Lâm Sĩ Hồng vẫn còn có cao thủ Ma môn, phối hợp với Loạn Loạn nằm vùng vẫn có thể đạt được mục đích.”

Khấu Trọng than thở: “Chiều này thật tuyệt, còn những việc khác là gì?”

Lý Thế Dân nhìn hai gã: “Việc thứ hai là tình hình hiện thời của mật đạo, cửa ra phía Doãn phủ là đóng hay mở!”

Từ Tử Lăng đáp ngay: “Hẳn là vẫn đóng! Vi công công thấy người của Lâm Sĩ Hồng không đến trong khi đổi gác đã xong xuôi, chắc chắn sẽ không dám mở cửa địa đạo nữa.”

Lý Thế Dân tiếp: “Nghi vấn thứ ba là Loạn Loạn liệu có còn trong Diên Gia điện không?”

Cần phải biết rằng, một vạn năm nghìn quân của Đường Kiệm bố phòng khắp Thái Cực cung, binh lực còn gấp hơn mười lần so với số Cẩm vệ ban đầu, có thể cách ly triệt để Diên Gia điện với bên ngoài. Bất kỳ ai muốn rời Diên Gia điện đều không thể trốn tránh mà chỉ có thể dùng bản lĩnh chân chính xông ra. Nếu Loan Loan vẫn chưa theo Vi công công chuồn mất thì khẳng định ả vẫn trà trộn trong cung.

Bạt Phong Hàn mỉm cười: "Thật thú vị, ai có hứng thú đánh với ta một ván? Ta cược ả vẫn còn ở trong cung!"

Lý Thế Dân ung dung mỉm cười: "E là không ai biết rõ là thua mà vẫn đánh cược với lão ca đâu! Chuyện cuối cùng là Nguyên Cát đã khống chế được Huyền Vũ Môn chưa?"

Khấu Trọng quan sát địa thế xung quanh, nói với Vương Huyền Thứ: "Phía Phi Vân vệ tốt nhất đừng có bất cứ điều động gì, tránh gây sinh nghi cho lão già họ Vi. Huyền Thứ hãy dẫn các huynh đệ tìm nơi hiểm yếu trong cung mai phục, binh khí nên dùng cung tiễn làm chính. Lần này chúng ta phải diệt sạch không chừa lại một tên, khỏi cần bận tâm đến quy tắc giang hồ quái quỷ gì đó!"

Vương Huyền Thứ đi rồi, Khấu Trọng mới trả lời câu hỏi của Lý Thế Dân: "Ta dám bảo đảm Huyền Vũ Môn vẫn yên ổn trong tay Thường Hà, hướng hồ Long phù vẫn nằm trong tay chúng ta!"

Lý Thế Dân tâm đắc gật đầu: "Đã có nhận thức đại khái về toàn bộ tình hình, chỉ cần chúng ta có thể thiết lập được liên lạc với Dịch Đình cung và quân vệ thành của Lưu Hồng Cơ cùng cấm vệ quân của Thường Hà, nội hô ngoại ứng, thì đại quân của Đường Kiệm sẽ không đáng ngại, thậm chí có thể không cần đổ máu cũng hóa giải được nguy cơ."

Hầu Hi Bạch góp lời: "Chỉ cần có thể trở lại mặt đạo, mọi việc hắn sẽ được giải quyết nhanh chóng!"

Khấu Trọng vỗ mạnh vào vai Từ Tử Lăng, cười ha ha: "Thiên hạ này chỉ có một người có được bản lĩnh đó!"

Ánh mắt chúng nhân tập trung cả vào Từ Tử Lăng. Gã cưỡi phăng bộ quân phục trên người lộ ra bộ da hành y bên trong, mỉm cười: "Như thế gọi là thấy lợi không từ. Ta sẽ hết sức, hy vọng trong cung không gặp phải đao quang kiếm ảnh!"

Lý Thế Dân sáng khoái cười lớn: "Tử Lăng đích thân xuất mã, nhất định mã đáo thành công!"